

محمدعلی قربان نژاد، ۱۴۰۳

اثربخشی آموزش خودتنظیمی هیجانی بر عزت نفس و خودکارآمدی تحصیلی در دانشآموزان پسر دوره دوم متوسطه شهرستان سرخس ۸:۵۹

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش خودتنظیمی هیجانی بر عزت نفس و خودکارآمدی تحصیلی در دانشآموزان پسر دوره دوم متوسطه شهرستان سرخس بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی و طرح تحقیق از نوع پیشآزمون و پسآزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشآموزان پسر دوره دوم متوسطه مدرسه آفرینش شهرستان سرخس در سال تحصیلی 1402-1402 بودند. از میان جامعه آماری با استفاده از روش نمونه گیری دردسترس و داوطلبانه و براساس نمره پرسشنامه عزت نفس (روزنبرگ، 1965) و پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی (جینگز و مورگان، 1999) در پیشآزمون، 30 نفر که ملاکهای ورود و خروج را دارا بودند نمونه آماری را تشکیل دادند. این 30 نفر به طور تصادفی در ? گروه 15 نفره آزمایش و کنترل در لیست انتظار قرار دارند. همچنین برای تجزیه و تحلیل دادهها از هیجانی را دریافت کردند و گروه کنترل در لیست انتظار قرار دارند. همچنین برای تجزیه و تحلیل دادهها از آمون کوواریانس و برای تسریع در نتایج حاصله از نرم افزار SPS-22 استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که آموزش خودتنظیمی هیجانی به طور معناداری منجر به افزایش عزت نفس و خودکارآمدی تحصیلی در دانشآموزان پسر دوره دوم متوسطه شهرستان سرخس شد. در نتیجه می توان گفت آموزش خودتنظیمی هیجانی رویکرد مناسبی جهت افزایش عزت نفس و خودکارآمدی تحصیلی در دانشآموزان پسر دوره دوم متوسطه شهرستان سرخس می باشد.

8:58

كليدواژهها: آموزش خودتنظيمي هيجاني، عزت نفس، خودكارآمدي تحصيلي، دانش آموزان

شمارهی پایاننامه: ۱۲۷۰۲۹۷۰۷۹۴۶۸۷۷۸۴۸۰۲۹۱۶۲۸۲۸۵۰۹ تاریخ دفاع: ۱۴۰۳/۰۷/۰۴ رشتهی تحصیلی: دانشکده: استاد راهنما: دکتر علی قدرتی

Thesis:

The effectiveness of emotional self-regulation training on self-esteem and academic self-efficacy in male students of the second year of high school in Sarkhes city 9:02

The aim of the present study was to investigate the effectiveness of emotional selfregulation training on self-esteem and academic self-efficacy in male students of the second year of high school in Sarkhes city. The research method is semi-experimental and the research design is pre-test and post-test with a control group. The statistical population of the research included all the male students of the second year of secondary school of Afarinesh School in Sarkhes city in the academic year of 1402-1403. Among the statistical population, using the available and voluntary sampling method and based on the score of the self-esteem questionnaire (Rosenberg, 1965) and the academic self-efficacy questionnaire (Gings and Morgan, 1999) in the pre-test, 30 people who met the entry and exit criteria were the statistical sample. formed These 30 people were randomly replaced in 2 experimental and control groups of 15 people, the experimental group received emotional self-regulation training and the control group is on the waiting list. Also, covariance test was used to analyze the data and SPSS-22 software was used to speed up the results. The results of the research showed that emotional self-regulation training significantly led to an increase in self-esteem and academic self-efficacy in male students of the second year of high school in Sarkhes city. As a result, it can be said that emotional self-regulation training is a suitable approach to increase self-esteem and academic self-efficacy in male students of the second year of high school in Sarkhes. 9:06

صفحه: